

Derudover foreslås der opstillet krav om, at der er en begrundet formodning for, at den gravide alkoholmisbruger vil afbryde det aftalte behandlingsforløb. Det er derfor ikke nok, at der er en generel formodning om, at kvinden erfaringsmæssigt afbryder behandlingsforløbet i en bestemt periode, ligesom det heller ikke er tilstrækkeligt, at der er en fjern mistanke.

Hensigten med betingelserne er, at tilbageholdelsen kun vil kunne finde sted i tilfælde, hvor kvinden ellers ville befinde sig i en meget alvorlig situation, hvor det til være uforvarsomt ikke at tilbageholde vedkommende.

Der vil ifølge forslaget ikke være adgang til at bringe den gravide alkoholmisbruger tilbage på institutionen – heller ikke med politiets hjælp, hvis vedkommende har forladt den. Det gælder såvel før som efter afgørelse om tilbageholdelse er truffet.

Til stk. 1, nr. 1

Først og fremmest vil tilbageholdelse være berettiget, hvis det skønnes, at kvinden vil påbegynde eller fortsætte sit misbrug som følge af, at behandlingen afbrydes, og der derved er meget stor sandsynlighed for, at kvinden vil indtage alkohol i så store mængder, at der er risiko for skade på fostret. Den gravide alkoholmisbruger skal i den konkrete situation udvise en adfærd, som gør, at det må formodes, at hun vil forlade behandlingsstedet for at indtage alkohol. Der kan ligeledes være tale om, at kvinden selv beder om at blive tilbageholdt, idet hun erkender, at hendes trang til alkohol, kan få hende til at forlade behandlingsstedet.

Til stk. 1, nr. 2

Efter bestemmelsen kan den gravide alkoholmisbruger tilbageholdes, hvis udsigten til ophøret af misbruget eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet. Det vil sige i de tilfælde, hvor kvinden ønsker at forlade stedet for at indtage alkohol, og hvor det skønnes, at hun herved helt vil afbryde behandlingen.

Til stk. 1, nr. 3

Efter bestemmelsen kan den gravide alkoholmisbruger tilbageholdes, hvis hun frembyder nærliggende og væsentlig fare for sig selv. Det kan fx være i det tilfælde, hvor hun frembyder fare for at begå selvmord.

Til stk. 2

Det er en forudsætning, at behandlingsinstitutionen forsøger sig med mindre indgribende indgreb, før end der iværksættes en tilbageholdelse af en gravid alkoholmisbruger. Det vil bl.a. sige, at de socialpædagogiske

tiltag, institutionerne normalt griber til i forbindelse med en krisesituation, intensiveres, således at der også ad den vej lægges pres på kvinden med henblik på at fortsætte den aftalte behandling.

Det er således en gennemgående forudsætning, at de forskellige former for direkte og indirekte psykologisk og pædagogisk påvirkning, der allerede i dag anvendes i forbindelse med behandling af alkoholmisbrugere, udnyttes i videst muligt omfang, inden tilbageholdelse iværksættes. Det kan bl.a. være skærpet urinkontrol, alkoholtests, forbud mod at forlade institutionen uden følge af en medarbejder i vanskelige perioder af behandlingen, hvor der er fare for tilbagefald, fx i forbindelse med afgiftning. Det kan være etablering af gruppemøder i krisesituationer, eller i forbindelse hermed en tæt følge (mandsopdækning) fra personalets side af den pågældende gravide alkoholmisbruger i en kortere eller længere periode, indtil situationen har stabiliseret sig.

Det kan ikke udelukkes, at indgåelse af et kontraktforhold mellem behandlingsinstitutionen og den gravide alkoholmisbruger, der giver institutionen ret til under visse betingelser at kunne tilbageholde kvinden, psykologisk set kan have en positiv effekt, såvel på misbrugeren selv som på andre. Det kan eventuelt betyde, at selve tilbageholdelsessituationen ikke behøver at blive realiseret.

Til § 141 d

Til stk. 1

Afgørelse om tilbageholdelse efter § 141 c foreslås truffet af behandlingsinstitutionens leder. Det er en skønsmæssig vurdering, der baseres på behandlingsinstitutionens faglige viden og kendskab til den gravide alkoholmisbrugers adfærd i øvrigt.

Afgørelse om tilbageholdelse kan meddeles mundtligt til den gravide alkoholmisbruger. Er afgørelsen meddelt mundtligt, skal der straks udarbejdes en skriftlig begrundelse for afgørelsen, som gives til den gravide alkoholmisbruger.

Til stk. 2

Lederens afgørelse skal forelægges for kommunen, som senest 3 hverdage efter iværksættelsen af en tilbageholdelse afgør, om tilbageholdelsen skal opretholdes, eller om den skal ophøre, såfremt den ikke allerede er ophørt. Den gravide alkoholmisbruger skal straks have meddelelse om kommunens afgørelse, som skal være skriftlig og begrundet. Lederens afgørelse skal forelægges for kommunen, også selv om tilbageholdelsen er ophørt inden for 3 hverdage.